Niệm Phật cảm ứng lục

Trích từ : http://big5.xuefo.net
Dịch giả : Dương Đình Hỷ

1- Sau khi đọc xong Niệm Phật cảm ứng lục, tôi liền Niệm Phật liên tục trong 7 ngày. Tôi bị bệnh viêm mũi, bàng quang viêm đã hơn 10 năm rồi đều khỏi cả. Thật là kỳ diệu, không thể nghĩ bàn.. Do đó hễ lúc nào rảnh là tôi đều Niệm Phật. Lệ Nghi ngày 9/5/2001. Tỉnh Quảng Đông

2-Tôi bị bệnh ở chân 14 năm. Uống thuốc 4 năm hết cả gia sản. Một hôm mộng thấy ông bác bảo :
-Bệnh ở chân mày là do nghiệp chướng kiếp trước mà ra. Muốn khỏi chỉ có cách là Niệm Phật.
Lúc tỉnh dậy, tôi nghe theo lời chỉ dẫn. Niệm được 3 tháng thì mơ thấy một người cầm gậy chỉ vào chân tôi và bảo :
-Ngươi đi đi, đừng ở đây.
Sau đó thì bệnh đau chân của tôi khỏi hẳn.
Trích : Tất cả đều vui vẻ. Tập 3 : Dư Tâm Đạo ghi.

3-Năm Dân quốc thứ 12 (1923) Thọ Quán 25 tuổi bị bệnh 4 tháng rồi, thập tử nhất sinh. Một hôm mộng thấy một ông tăng bảo rằng :
-Bệnh ông không đáng ngại, chỉ cần Niệm Phật thôi.
Thọ Quán vâng lời, quả nhiên 10 tháng sau khỏi bệnh.
Trích từ : Ấn Quang pháp sư biên tập.

4-Hiệu trưởng Giang Dị Viên vì gắng sức giảng dạy học sinh, dụng tâm quá độ đến lâm bệnh nặng. Dùng Đông Y và Tây Y cũng không có tác dụng gì. Ông ngưng trị liệu, chỉ một lòng Niệm Phật. Quả nhiên khỏi bệnh.
Trích : Ấn Quang đại sư văn sao.

5 -Ngày 13/9/2000 màng tim tôi phát tác, phải nhập viện cấp cứu.Trong lúc mơ mơ màng màng tôi vẫn tỉnh táo niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Tôi thấy các vị Bồ Tát Quán Thế Âm, Đại Thế Chí, Vi Đà . . . và thấy phòng ốc ngập tràn

ánh sáng đỏ, vàng, xanh rồi bất tỉnh nhân sự. Khi tỉnh dậy tôi đã hồi phục, và trở về nhà ngay chiều hôm đó. Trong quá khứ, tôi đã đọc Vô Lượng Thọ kinh, Phật bảo sẽ phái 25 vị Bồ tát bảo hộ người Niệm A Di Đà Phật. Thành ra gặp hung hóa cát.

Trích : Thanh Minh Tuệ.

6-Đương khi tôi thực tập ở sản phụ khoa, tôi có gặp một sản phụ. Tâm tình bà không tốt, thai nhi trong bụng đã chết, phải làm phẫu thuật để lấy nó ra. Tôi khuyên bà :

-Bà nên Niệm A Di Đà Phật. Phật rất từ bi, không chịu được thấy chúng sinh thọ khổ, nhất định sẽ bảo hộ bà.

Trước khi đánh thuốc mê bà không ngừng Niệm Phật. Tôi bảo bà :

-Niệm Phật rất kỳ diệu, rất là tốt.

Bà ta gật đầu. Sau khi giải phẫu bà ta mộng thấy các vị tiên nữ rất đẹp, các vị Bồ tát, lại được dẫn đi xem những cảnh đẹp đẽ và ao sen rất rộng lớn. Bỗng bà ta nghe có tiếng nói :

-Đã tới lúc ngươi phải trở về rồi !

Bà ta dần dần tỉnh lại.

Pháp sư Đạo Chứng giảng thuật.

7-Năm 1998, vào mùa Đông, lão sư Tra Thục Dịch bị sốt cao độ, toàn thân đau đớn, không ăn, uống, uống thuốc chẳng công hiệu gì. Tự nghĩ mình đã già rồi, có lẽ đã tới lúc, bèn niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Vào buổi trưa ngày nọ mơ thấy A Di Đà Phật từ không trung bay đến bên mình, rất từ ái dùng tay chỉ vào giữa 2 mắt 3 lần, rồi biến mất. Đồng thời bà tỉnh dậy, thấy mình khoan khoái. Tự nhủ A Di Đà Phật đến trị bệnh cho mình. Bà bèn đứng dậy thấy thân thể nhẹ bâng. Bữa chiều đó bà ăn cơm rất ngon miệng.

Triệu Lý Tú ngày 23/2/2001. Cam Túc ghi.

8-Vào độ nửa năm ngoái, tôi đến trông coi con gái tôi sinh con. Vì lao lực quá độ nên vào tháng 10 tôi phải nhập viện, để kiểm tra sức khỏe. Kết quả là tôi bị sạn thận, đau dạ dầy. Tôi tốn không ít tiền. Về nhà, tôi thắp hương Niệm Phật. 3 tháng sau, một hôm vào khoảng 8 giờ tối, mắt nửa nhắm nửa mở, tôi thấy 2 vị Bồ tát mỗi vị mang một đóa hồng lớn. Một vị vẫy tay kêu tôi lại gần, đưa cho tôi một viên thuốc nửa vàng, nửa đỏ. Tôi nghĩ bệnh đã khỏi rồi. Tôi

năm nay đã là 68 tuổi, con tôi bảo tôi đi đến bệnh viện kiểm tra lại. Tôi bảo bất tất, tôi đi bộ còn nhanh hơn các cô gái trẻ. Niệm Phật thật là kỳ diệu.

Mã An Sơn thuật 20/12/2001.

9-Năm 1992, tôi bị sốt cao, phải nhập viện, trong phòng chỉ có con gái tôi và tôi. Lúc đó vào khoảng 10 giờ tối, tôi hãy còn tỉnh. Tôi thấy ở bên mé giường phải một tiểu quỷ mặc áo tro, mặt nhìn không rõ.Tôi rất sợ, bèn nhắm mắt lại, nhưng vẫn thấy con quỷ còn ở đó. Trong lòng tôi bất an. Lại thấy ở bên trái giường một vị to lớn mặc áo cà-sa, có đội mũ trên đầu có ghi một chữ Phật, ngồi kết phu già rất trang nghiêm. Tôi bỗng nhiên hết sợ. Hôm sau khoảng 8 giờ tối, chồng tôi vào thăm, tôi kể lại cho chồng nghe, chồng tôi nói không thấy nên không tin. Lúc đó tôi không theo đạo Phật, nếu không thấy mũ ông tăng có viết chữ Phật thì tôi cũng chẳng biết. Nếu Phật không cứu tôi thì tôi đã ô hô, ai tai rồi. Về sau tôi quy y Phật và khuyến khích mẹ tôi, em gái tôi cùng quy y. Từ đó, tôi Niệm Phật, khuyên người Niệm Phật, tất cả tùy duyên, phương tiện tự tại.

Hồ A Diệu ghi ngày 26/11/2000.

10-Vào mùa Xuân năm 2000, Phật Anh bị đau bụng dữ dội, chồng sữa soạn đánh xe đưa vô bệnh viện. Nhưng Phật Anh đau đến không chịu nổi, sợ chết ở dọc đường, bèn bảo chồng :

-Em không xong rồi, mau đốt hương, giúp em Niệm Phật.

Hai vợ chồng đồng lòng Niệm Phật, chuẩn bị về Tây Phương Cực Lạc. Mẹ cũng ở một bên Niệm Phật. Niệm độ nửa giờ, Phật Anh thấy trước mặt có ánh sáng vàng chói lọi, bèn bảo mẹ và chồng nhìn xem. Hai người đều thấy ánh sáng đó trong khoảng 4, 5 giây. Phật Anh bỗng thấy hết đau bụng. Bà thấy vui vẻ, không dám tin, bèn nhẩy đi vài bước, không thấy đau nữa, lúc đó mới tin.

Phật Anh thuật ngày 25/10/2000.

11-Một ông lão hơn 60 tuổi bị bệnh cứng gan hơn 10 năm, Niệm Phật 3 năm gan trở lại như thường. Gần đây ông viết thư cho biết bị sạn thận, phải mổ. Tôi khuyên ông Niệm Phật thành tâm, nếu phẫu thuật có xẩy ra chuyện gì thì cũng được về Cực Lạc. Trước khi mổ bác sĩ chụp X quang để kiểm tra lại, thì phát hiện không thấy sạn đâu nữa. Họ kinh ngạc không hiểu tại sao, chỉ có ông cụ là tự mình biết thôi.

Bi Phúc ghi ngày 28/2/2001.

12-Bà Lưu Tố Bình, 60 tuổi người Nam Kinh năm 1995 nhập viện, bác sĩ bảo thận hư phải mổ. Bà không có tiền, trở về nhà, Niệm Phật cầu vãng sinh. Mới đầu toàn thân đau nhức, không xuống giường, chỉ chờ chết. Liên hữu nhắc nhở chỉ cần thành tâm Niệm Phật là sẽ vãng sinh. Bà vui vẻ mà khóc. 3 ngày không ngủ, lòng tin kiên cố, không lo sống chết, chỉ một lòng Niệm Phật. Ba năm sau, đi lại như thường.

Pháp sư Tĩnh Quả ghi 8/11/2001.

13- Năm Dân Quốc 84 (2/11/1995), tôi lái xe đưa vợ đi làm khi trở lại khu Bắc Thị, cảm thấy trong mình không khỏe, phải lái qua cầu Kiến Quốc. Trong lúc mệt mỏi chỉ muốn ngủ. Lúc đó như có người bảo tôi :

-Đừng ngủ !Nếu ông ngủ thì không ai cứu ông được, cứ chầm chậm mà qua cầu.

Khi tỉnh lại, thì xe đã ngừng lại ở 109 Đông lộ. Tôi lập tức xuống xe, và lên lầu 6 của Chu Y sở. Cửa vừa mở là tôi nôn thốc tháo máu tươi vương đầy đất, hôn mê tại chỗ. Chu Y sinh thấy tình trạng nghiêm trọng bèn chuyển tôi đến Đài Đại cấp cứu viện, và thông báo cho người nhà. Co gái tôi xin bác sĩ ở đây điều trị. Bác sĩ khám xong bảo :

-May thì não không thiếu dưỡng khí, nếu không trị liệu xong, ông cũng chỉ là người thực vật !

Khi tỉnh dậy trời đã tối, toàn thân đau nhức, uống thuốc thấy cũng vô hiệu. Tôi nghĩ mình đã năm mươi mấy tuổi rồi, có lẽ thời đã đến, y sư cũng vô hiệu chỉ có cầu y vương A Di Đà Phật. Tôi thành khẩn Niệm Phật 8 tiếng liền cho đến khi hết đau mới ngủ thiếp đi. Khi tỉnh dậy vào hôm sau đã hoàn toàn bình phục. Do đó mới biết Niệm A Di Đà Phật thật là kỳ diệu, không thể nghĩ bàn.

Trần Trung Nghĩa- Đài Bắc ghi ngày 3/11/2001.

14-Chị tôi là Dương Thục Cầm bị bệnh rất nặng. Năm 1997 bị xuất huyết não, không nói được, năm ngoái phải nhập viện 2 lần. Tôi nhiều lần khuyên chị học Phật nhưng vô hiệu. Thực là vô pháp. Tôi chỉ thầm khấn :

-Chị con là Dương Thục Cầm bị bệnh rất nặng, sinh mạng chỉ trong vòng một hơi thở. Con xin Ngài hãy phù hộ cho chị con Tin Phật tiếp nhận sự cứu độ của Ngài.Tôi cứ niệm Phật liên tục, bệnh chị giảm dần, tóc trắng hóa đen,

đã ăn được những thức ăn mềm. Khi tôi khuyên chị Niệm Phật chị cười khiến tôi ngọt ngào khi chị bảo :

-Nay chuyện gì tôi cũng không quản, chỉ một lòng Niệm Phật.

Diệu Hồng- Bắc Kinh ghi 4/11/2001

15-Tôi bị đau thắt lưng nhiều năm, dùng nhiều phương pháp trị liệu, nhưng không có kết quả. Mùa Thu năm 2000, một đêm tôi mộng thấy trước mặt có một cư sĩ đang chạy, đằng sau có vài cư sĩ và có một xe ngựa nữa. Tôi chạy thục mạng đuổi theo cư sĩ, nhưng không đuổi kịp. Tôi nghĩ bụng đuổi không kịp thì ta Niệm Phật vậy. Tôi liền niệm A Di Đà Phật. Xe ngựa đi ngang qua tôi, một người thò tay ra phát vào lưng tôi, tôi liền tỉnh dậy. Cảm thấy mình không còn đau lưng nữa, cũng từ đó không bao giờ còn cảm thấy đau lưng nữa.

Tĩnh Mai cư sĩ- Bắc Kinh kể 2/7/2001.

16-Triệu Quốc Hùng, năm nay 51 tuổi, là công nhân viên một công xưởng ở Giang Hán. Năm 1997 nhập viện vì thấy chân mềm, bụng chướng phát hiện 2 trái thận có vấn đề, ông phải lọc thận. Sau đó chuyển tới Giang Hán y viện để thay thận. Sau khi giải phẫu xong ông bị sốt 7 ngày, cả 2 lá phổi đều bị viêm. Thấy nguy cơ bệnh viện chuyển ông về Quảng Hoa Du Điền Đệ nhất y viện chờ chết. Tôi là hàng xóm Triệu Quốc Hùng, nhà đối diện, quan hệ rất tốt, nghe tin ông chuyển về Võ Hán bèn quyết định đi thăm. Ngày hôm đó trước khi đi tôi cầu Bồ tát cứu giúp ông trị bệnh, nếu đã tới số thì xin rước ông về cõi Tây Phương Cực Lạc. Tôi có mang theo thánh tượng và rủ 2 người bạn cùng đi.Vào phòng tôi thấy 3 ống cắm vào khí quản và thực quản. Ông cố mở mắt, lắc lắc cái đầu. Tôi đứng ngoài cửa phòng bệnh nhân thầm niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Qua một lúc sau thấy mặt ông hồng hào lên. Tôi bảo đồng bạn quan sát sắc mặt ông. Tôi lại thầm niệm thêm 10 phút nữa thì thấy có chuyển biến tốt, tôi mới về nhà. Về nhà rồi tôi mới bảo cho đồng bạn biết sự tình. Hai hôm sau con gái Triệu bảo tôi ;

-Xin bác Niệm Phật giúp ba con.

Cô biết tôi là người chuyên Niệm Phật, tôi bèn kể lại chuyện đi thăm bệnh, có bạn ở bên làm chứng. Tôi lại tặng cho cô máy Niệm Phật. Cô vui vẻ tiếp nhận. Cách một ngày cô về nhà nói ba cô đã khỏe, các ống đã được rút ra. Ông đã có thể tự thở, và ăn được một bát miến.

Tôi đến thăm ông lần thứ 2, ông đang ngồi trên giường. Tôi nói :

-Tôi tới thăm ông đây ! Ông có khỏe không ?

Lúc đó ông đang ăn cơm, tôi thấy cơm, trứng, đậu phụ và rau nữa. Ăn xong ông bảo tôi :

-Từ Võ Hán trở về tôi tưởng đã ra nghĩa địa rồi, nhưng nghĩa địa không nhận tôi, tôi lại về thôi.

Tôi lập tức trả lời :

-Là Phật A Di Đà cứu ông, trừ Phật ra không ai cứu được ông cả. Ông nên tin Phật, và Niệm Phật.

-Được rồi ! Được rồi !

Ông tiếp tục nói chuyện, tiếng nói càng mạnh, càng rõ. Hiện nay ông đã có thể đi lại trong nhà. Bệnh tình ngày càng thuyên giảm.

Bệnh của ông thuyên giảm là một kỳ tích không thể nghĩ bàn. Cả Võ Hán đều hay.

Lãnh Hòa Thanh kể 12/11/2001.

17-Tôi tên là Cái Bảo thành, năm nay 45 tuổi. Năm 1999 bị ung thư nhiếp trạng tuyến, phải cắt bỏ phần bên trái. Mở miệng khó khăn, nói không rõ ràng. Năm 1995 đã phải mổ ngực, hình dung tiều tụy, sụt hơn 10kg. Năm 1999 lại chẩn đoán 2 lá phổi bị viêm, bệnh đã phát tán không giải phẫu được. Cha tôi lại đột nhiên mất đi. Thật là một sự đả kích lớn, tôi không còn thiết sống nữa. Tôi dối vợ và con gái còn vị thành niên, rồi lên gác thượng để kết liễu sinh mạng, bị hàng xóm phát hiện, lôi lại nên tránh được bi kịch xẩy ra. Ông cậu tôi là một cư sĩ biết chuyện, bèn giảng cho tôi nghe 3 đời nhân quả và lòng từ bi của Đức Phật A Di Đà, khuyên tôi Niệm Phật. Chỉ có Niệm Phật mới trị được bệnh của tôi, hoặc đã tới số thì sẽ được vãng sinh về cõi Cực Lạc. tôi nghe rồi rất cảm động. Về sau dì Năm và ông ngoại còn khai thị cho tôi và cho tôi nhiều sách về Phật học như Tam kinh luận đại ý, Thiện Đạo đại sư yếu nghĩa. . . .

Tôi hiểu rằng những kiếp trước tôi đã tạo nhiều ác nghiệp, nên kiếp này tôi bị bệnh khổ. Tôi phát nguyện Niệm Phật để được gặp Đức Phật A Di Đà Ngày 7/9/2000 tôi quy y Phật và thọ năm giới. Tôi không bị bệnh hành hạ đau đớn nữa. Tôi tới bệnh viện để kiểm tra, các bác sĩ kinh ngạc hỏi tôi đã chữa bệnh ở đâu. Tôi kiêu ngạo đáp :

-Tôi chỉ Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, chính Phật đã cứu tôi.

Cái Bảo Thành – Thiên Tân ghi ngày 30/7/2001

18-Tôi tên là Trương Vịnh (nữ), năm nay 51 tuổi là công nhân của công ty nấu chẩy kim loại ở thị trấn Đơn Đông, hiện đã nghỉ hưu. Năm 1968 tôi đã quy y Tam bảo, và ăn chay trường. Năm 1990 tôi đi khám ở bệnh viện thì được biết bị bệnh ung thư gan ở thời kỳ cuối, thân thể tiều tụy, không ăn uống, ho ra máu, hôn mê. Tình trạng này đối với người thân của tôi là một đả kích lớn, không biết phải làm sao. Anh tôi do quan hệ đưa tôi nhập An Sơn Thiết Sơn y viện. Ở đây cũng chẩn đoán là ung thư gan thời kỳ cuối. Tôi đòi về lại Đơn Đông. Năm nay vào tháng 7 xuất viện, mọi người sẽ hỏi làm sao tôi trị lành bệnh tuyệt chứng ? Tôi tin vào nhân quả. Bệnh tình tôi mắc phải là do ác nghiệp mà tôi đã tạo trong những kiếp trước. Tôi niệm thành tâm sám hối, nếu mạng hết thì xin được vãng sinh về cõi Tây Phương Cực Lạc, nếu mạng chưa hết thì xin cho khỏi bệnh. Tôi lập chí giới sát, phóng sanh và làm mọi điều thiện. Bỏ xuống hết mọi duyên chỉ một lòng Niệm Phật. Trong mọi tư thế đi, đứng, nằm, ngồi tôi không ngừng Niệm Phật hoặc to tiếng, nhỏ tiếng niệm thầm, hoặc Kim cương niệm. Các bệnh nhân trong phòng thấy bệnh tình của tôi chuyển nguy thành an cũng bắt chước Niệm Phật. Thuốc A Di Đà Phật là thuốc tốt, trị được tuyệt chứng là một sự hy hữu. Tôi đặc biệt giới thiệu cho những người hữu duyên, tin sâu dùng.

Trương Vịnh thuật ngày 15/9/2001

Trích trong Niệm Phật cảm ứng kiến văn ký.

19-Pháp sư Đế Nhất là ông tăng ở chùa Hương Tích, Hiệp Tây, năm 1992 bị ung thư thực quản. Ngủ dậy khó rời khỏi giường, toàn thân bị phù thủng, hô hấp khó khăn, cả ngày rên rỉ, khổ không kham nổi. Ông nhận rằng mình đã tới mức không thể cứu chữa, bèn đem toàn bộ gia sản giao cho thường trú để lo hậu sự. Ông bình thường tu Thiền, ít nói, cả ngày chỉ ngồi thiền, không tin Tịnh Độ. Đối mặt với cái chết, ông không cần vãng sinh chỉ cầu mau chết. Sư Chính Thường khuyên ông Niệm Phật, ông bảo :

-Chỉ quán công phu hằng ngày vô dụng, không làm chủ được mình, nay kêu vào tiếng Phật hiệu sao ?

Chính Thường ngày đêm săn sóc ông, ăn uống, tẩy rửa, vệ sinh. Cùng ông niệm Nam Mô A Di Đà Phật, bỏ tất cả xuống chỉ lo Niệm Phật. Đế Nhất than :

-A Di Đà Phật ! Con sống để thọ tội. Đừng bắt con chịu tội nữa, cho con chết đi . . .

Cứ vậy 3 tháng trôi qua, bệnh tình Đế Nhất chuyển biến tốt, thân thể hết phù thủng, ăn uống được, ông bỏ thiền, cả ngày chỉ Niệm Phật.

Tĩnh Hoằng ghi ngày 13/9/2001.

20-Phàm Nhân Vinh năm nay 35 tuổi, khi còn là học sinh thường đi bắt lươn. Một hôm cảm thấy không khỏe, về nhà tắm rửa, thấy toàn thân như bị đỉa cắn, rửa đi rửa lại. Về sau thường bị nhức đầu, có lúc tỉnh táo, có lúc hồ đồ. 25 tuổi bị tai nạn xe gẫy xương. Nay bệnh thường phát, có thể đi lại được, nhưng không có sức lao động. Mẹ hắn đi mọi nơi cầy y, cầu thần nhưng chẳng có kết quả. Mẹ con sống rất khổ sở. Chị hắn hỏi tôi phải làm sao tôi nói chỉ có Niệm Phật thôi, nếu biết chữ thì đọc Vô lượng thọ kinh. Phàm Nhân Vinh tiếp nhận kinh, mở ra đọc thấy hình vẽ Phật A Di Đà thì rất vui vẻ. Hắn xem xong d89e63 kinh trên bàn, miệng niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Bỗng nhiên hắn thấy A Di Đà Phật trong hình vẽ bay ra, đụng vào ngực hắn, hắn thấy chấn động toàn thân, đầu óc trống rỗng, rất dễ chịu. Từ đó về sau, sức lực hồi phục, nay có thể làm ruộng mẫn cán.

Cư sĩ Tĩnh Diệu ghi, ngày 15/2/2001

21-Cô bé Tĩnh Cần 3 năm trước học Đệ tam cấp cao trung, vì chuyện riêng tư bị bạn đồng học lan truyền nên bị kích thích, lúc khóc, lúc cười. Cô phải nghỉ học, đưa vào bệnh viện tâm thần trị liệu một thời gian. Xuất viện rồi bệnh lại tái phát. Đây là một sự đả kích cho gia đình. Năm ngoái, mẹ cô dẫn cô đến hội Niệm Phật của chúng tôi. Mới đầu cô chỉ ngủ, sau tôi cho cô một cuốn Tĩnh Thổ kinh đại ý. Cô đọc rồi điện thoại cho tôi khen sáh rất hay, cô rất vui. Vài tuần sau cô bảo mẹ :

-Mẹ, con có một vật báu, một vật báu chân chính. Con hiểu rõ nguyên lai mọi sự là do con oán trách mọi người, con khỏe rồi, không có chuyện gì nữa.

Từ đó cô như mọi người bình thường.

Cư sĩ Tĩnh Diệu ghi, ngày 15/2/2001

22-Trương Thụ Lan, nữ, 69 tuổi, người Bắc Kinh, năm 1985 chồng bỗng nhiên mất. Bà hóa điên, ăn, ngủ ngoài đường, không trở về nhà. Liên hữu chúng tôi dẫn bà đến Niệm Phật đường dạy bà Niệm Phật. Bà cũng Niệm

Phật, hoặc mắng chửi hoặc ngủ hay đi tiểu trước bàn thờ Phật, còn uống thuốc tự sát.

Năm 1994 đương cộng tu Niệm Phật, bà bỗng thấy Tam thánh phát quang, bà hô lớn :

-Nhìn xem kìa, Phật phát ra ánh sáng !

Trương Thụ Lan từ đó khỏi bệnh. Bà quy y ngay năm đó.

Pháp sư Tĩnh Hoằng kể ngày 10/8/2001

23-Lý Phụng Anh 64 tuổi, học Phật đã nhiều năm, tự mình tu nhiều pháp môn. Sáng 4 giờ đã dậy, trước hết ngồi thiền sau đó tụng kinh, niệm chú. Sau cùng lễ lạy các vị Bồ tát cho tới sáng. Liên hữu nói với bà :

-Bà tạp tu như thế khó mà thành đạo, chỉ bận rộn, lãng phí thời gian, sao không dựa vào A Di Đà đại nguyện, là phương tiện tốt nhất cho các người già chúng ta.

Lại bảo bà đến tìm tôi.

Tôi giới thiệu đơn sơ lời nguyện thứ 18 và tặng bà một cuốn A Di Đà bản nguyện danh hiệu, bà cứ thử xem như thế nào ? Một tháng sau bà đến tìm tôi, vui vẻ hỏi tôi còn sách nào nữa không ? Tôi đưa cho bà cuốn Niệm Phật giảng thoại. Qua một đoạn thời gian bà lại tới, bà nói :

-Cuốn sách này rất hay, tôi đọc rất vui, ông còn sách nào nữa không ?

Tôi lấy cuốn Tĩnh Thổ Tam Kinh Đại Ý đưa bà. Bà xem xong nói cuốn này rất hay, tôi cần 5 cuốn để tặng các Liên hữu.

Ngày hôm trước bà đến nhà tôi cao hứng bảo :

-Mùng một âm lịch tôi cảm thấy nhức đầu đến chảy nước mắt, mắt không mở ra được. Nhớ năm ngoái đã đi khám bác sĩ nhãn khoa, bác sĩ cho thuốc, tôi dùng chẳng có hiệu quả gì. Cứ đau như thế vài ngày, tôi bỗng nhớ tới lòng từ bi của Đức Phật A Di Đà, sao không nhờ Ngài cứu giúp. Tôi bèn khấn :

-A Di Đà Phật, con không có biện pháp, xin Ngài cứu giúp con. Sau đó Niệm Phật cho tới khi ngủ. Ngày hôm sau mắt không còn đau nữa, lệ không chảy, tất cả trở lại bình thường.

Bà cảm khái nói :

-Đây là lần thứ nhất tôi cảm thấy Phật lực thật linh nghiệm, nguyên lai Niệm Phật là lấy sự tình giao cho A Di Đà Phật, tự mình không để ý đến nữa, chỉ Niệm A Di Đà Phật thôi.

Cư sĩ Tĩnh Diệu ghi ngày 26/3/2001.

23-Khương Anh Kiệt là một Liên hữu, gần một tháng nay liệt giường, ngay xoay mình cũng cần người trợ giúp. Nhiều Liên hữu quan tâm đến ông, có người đọc Địa Tạng kinh, có người niệm chú, có người niệm danh hiệu Phật. Ý kiến bất đồng. Nhưng tất cả chẳng có công hiệu gì, mọi người nghĩ khó mà hồi phục. ngày 16/7 bà vợ là Lưu Thục Bình đọc Niệm Phật Kim Ngôn lục cho chồng nghe. Khương cư sĩ nghe rồi vui vẻ bỏ tạp tu, chỉ niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Bệnh dần dần thuyên giảm. Một hôm ông bảo vợ :

-Ngày mai tôi đạp xe đạp đến tu học.

Hôm sau ông trở dda65y thay quần áo, rồi đạp xe đi thật. Mọi người thấy Khương cư sĩ thì rất ngạc nhiên, hỏi ông làm sao khỏi bệnh. Ông chỉ trả lời :

-Nam Mô A Di Đà Phật.Ông vốn lãng tai, nói cho ông hiểu phải nói to. Khi tụng niệm xong, Liên hữu hỏi :

-Ông có nghe rõ không ?

-Tôi nghe từng câu rất rõ ràng.

Mọi người kinh ngạc tán than sự Niệm Phật không thể nghĩ bàn.

Cư sĩ Tính Tín ghi, ngày 29/7/2000.

25-Lân Trấn Đường người Hồ Bắc, nữ, 70 tuổi có luyện qua khí công, sau nghe A Di Đà bản nguyện bèn nhiệt tâm Niệm Phật. Ngày 21/4/2001, sáng sớm luyện khí công ở công viên, bị đau vai, bà chợt nhớ tới A Di Đà Phật bèn niệm :

-A Di Đà Phật xin Ngài giúp con hết đau vai.

Mắt bỗng thấy sắc vàng sáng chói, cho là ánh mặt trời, bà nhắm mắt lại thì thấy một người cao lớn sắc vàng đứng trước mặt chỉ nhìn thấy vai không thấy mặt, muốn nhìn thì trong chớp mắt người đã biến mất, vai cũng đã hết đau nhức.

Đưởng Nguyên Bách kể, ngày 10/3/2001.

26-Năm 1987 một bà giáo sư bị bệnh gan đã nhiều năm, đã đi nhiều bác sĩ cũng không trị khỏi, chỉ cho dùng thuốc ngăn bệnh không cho phát triển, xin tôi dùng khí công trị cho bà.

-Tôi chẳng có phương pháp nào cả, nhưng tôi có thể giới thiệu một phương pháp : nếu quả bà chân thành niệm A Di Đà Phật thì hy vọng hồi phục sức khỏe có khả năng thành tựu.

Bà hỏi ngay tại sao ? Tôi căn cứ Phật lý , người bị bệnh là do nghiệp trong nhiều kiếp, do đó phải Niệm Phật.

Tôi giảng cho bà một lúc, bà nhận ra ngay và nguyện ý Niệm Phật. Bỗng nhiên bà nói :

-Lư lão sư, sao tự nhiên eo bên phải tôi hết đau rồi.

-Bệnh gan của bà đã lành rồi !

-Lão sư bảo không có biện pháp cơ mà ?

-Tôi không chữa cho bà, vì bà tin tưởng vào Phật, Niệm Phật nên Quán Thế Âm Bồ tát cứu bà. Mười phút trước tôi đã thấy bệnh khí của bà tiêu mất, không tin bà thử đi kiểm tra lại xem.

Bà bán tín, bán nghi ngày hôm sau đi bác sĩ kiểm tra thì thân thể hoàn toàn hồi phục. Bác sĩ rất kinh ngạc hỏi bà uống thuốc gì, bà trả lời dùng khí công. Bà thành thật kể, tôi nghe bà kể không dùng thuốc gì, chỉ Niệm Phật, tới giờ bệnh gan của bà không tái phát.

Lư Nhân Húc ghi, ngày 11/2/2001.

27-Tôi là một gã ngu phu, từ nhỏ thân thể yếu đuối, bệnh hoạn rất khổ. Nhiều lúc muốn dùng thuốc mà tự sát, nhưng từ quang của Phật A Di Đà đã làm ngừng ý nghĩ muốn chết của tôi, và làm tôi giác tỉnh.Trong sát na tôi bỗng nhiên khỏi bệnh. Tôi mừng không ngủ được. Tôi báo cho các Liên hữu cùng hưởng ánh sáng vui vẻ của A Di Đà Phật. Tôi năm nay 42 tuổi, ở Hồ Bắc. Từ nhỏ đã là bè bạn với bệnh hoạn. Bốn năm, thân thể như tuyết thêm sương. Mỗi lần ói máu là liệt giường 10 ngày không cử động được, tốn bao nhiêu tiền, tìm thầy thuốc mà bệnh thì chẳng khỏi. Chính lúc nguy nan, tôi may mắn được nghe Phật pháp, nhưng do ngu muội, chấp trước tôi chỉ cầu khỏi bệnh. Tôi bán mạng cầu Phật, bệnh trở tốt, nông vụ tăng, sinh hoạt được cải thiện. Vào tiết Xuân, tôi thịt một con heo đãi bạn bè, lại có 6 con ngỗng ăn lúa nhà tôi, tôi cũng thịt luôn. Bệnh của tôi lại tái phát, càng ngày càng nặng. Tôi chạy lại thầy tôi hỏi, thầy giảng bệnh là do nghiệp tạo. Chỉ cần tin sâu vào Phật và niệm 6 chữ Di Đà là có thể khỏi.Tháng 4 năm nay, nửa đêm tôi nằm mơ thấy ôm một tượng Phật và nghe có tiếng mõ, tôi lập tức tỉnh dậy, hiểu rằng Phật muốn tôi sám hối. Tôi ăn mặc chỉnh tề ra ngay Phật đường Niệm Phật, sám hối, nguyện sẽ không sát sinh nữa. Trong khi tôi cầu xin khóc lóc, tôi bỗng nhiên có cảm giác mình khỏi bệnh. Ngày hôm sau xuống giường, lao động như người bình thường. Qua sự kiện này tôi mới thể hội rằng Phật A Di Đà rất

từ bi, bình đẳng cứu độ, vạn cơ bất lậu. Chỉ cần chúng ta tin vào sự cứu độ của Ngài và không làm điều gì ác thì Phật vào tâm ta, tâm ta vào tâm Phật, ta và Phật cùng một thể. Nam Mô A Di Đà Phật.